

Sedlečko u Soběslavě

Kraj: Jihočeský

Správní obvod: Soběslav

Nadmořská výška: 423 m n. m.

Počet obyvatel: 217

Adresa URL: www.sedlecko.cz

Okres: Tábor

GPS souřadnice: 49.282680N, 14.742857E

První pís. zmínka: 1363 (661 let)

PSČ: 392 01

Historie obce Sedlečko u Soběslavě

První zmínka o vsi je v historických písemných pramenech činěna v listině z 30. 9. 1363, kdy Anna z Lipé, rozená z Rožmberka, zapsala svým bratrům Petrovi, Joštovi, Oldřichovi a Janovi vsi Řípec a Sedlec v okolí Soběslavi. Uvedené vsi měly na pány z Rožmberka přejít až po Anině smrti. V roce 1364 byla mezi Annou z Lipé a bratry z Rožmberka uzavřena nová a změněná smlouva, dle které její bratři dostali ves Sedlce hned a za ní dali Anně ves Přibyslavov na panství Rožmberk. Bratři z Rožmberka 19. 4. 1366 prodali nabytou ves Přibíkovi z Dráchova za 109 kop grošů. Že jde o dnešní Sedlečko u Soběslavě vyplývá z latinsky psané kupní smlouvy, kde je užito obratu „villam Sedlcze prope Sobieslaws" (ves Sedlce u Soběslavi - nemůže se tedy jednat o taktéž rožmberský majetek Sedlec východně od Vodňan, či Sedlec u Netolic). Z uvedených souvislostí vyplývá, že prvními známými vlastníky vsi Sedlečko u Soběslavě byli páni z Rožmberka jako držitelé hradu a městečka Soběslav. Ti jsou jako majitelé nezpochybnitelně uvedeni v roce 1349 v listině císaře Karla IV., který výše vyjmenovaným bratřím z Rožmberka a vlastníkům panství Soběslav dává úlevu z berně.

Kupec Sedlečka Přibík z Dráchova byl v roce 1366 vlastníkem rodové tvrze Dráchov (jižně od Soběslavi). Příslušnost Sedlečka k tomuto statku zřejmě netrvala dlouho, protože z roku 1539 existuje údaj, že část vsi Sedlečko patřila k panství Choustník pánů z Rožmberka. Větší část vsi byla v držení Dvořeckých z Olbramovic. Ti drželi Kvasejovice a Myslkovice. O Myslkovice se Dvořečtí z Olbramovic v roce 1483 dělili s držiteli statku Brandlín Olbramy ze Štěkře a o Kvasejovice v roce 1536 s Jaroslavem Protivinským z Pohnání. V letech 1534 - 1560 držel Kvasejovice Petr Dvořecký z Olbramovic, který byl zároveň držitelem části Myslkovic. Jeho synové Kuneš a Břetislav se o otcovské dědictví rozdělili tak, že první si vzal Myslkovice a druhý Kvasejovice. Součástí Kvasejovické statku byla i ves Sedlečko, ale ta pak přešla na díl příslušný k Myslkovicím. Břetislav Dvořecký z Olbramovic prodal v roce 1599 Kvasejovice Janovi Kábovi z Rybňan - ve výčtu koupeného majetku Sedlečko není a bylo již nepochybně součástí panství Myslkovice.

Po Kunešovi starším Dvořeckém z Olbramovic se do držení Myslkovic dostal v roce 1609 jeho syn Mikuláš mladší Dvořecký z Olbramovic. Ten v roce 1613 prodal své ženě Anežce z Hodic Myškovice (Myslkovice) tvrz a ves s pivovarem, dvorem poplužním, ovčínem a vesnicemi Sedlečko s dvorcem a mlýnem pod ní a díl vsi Roudný (dnes Roudné). K tomu v roce 1617 přikoupila od Markéty Kavkové z Říčan, roz. ze Rtína zbývající část statku Roudné se stavením sídla, poplužním dvorem, ostrovy, mlýnem, jezem, řekou, pivovarem a dílem vsi Roudné. Podrobná zpráva o majetkových poměrech Anežky z Hodic, manželky Mikuláše mladšího Dvořeckého z Olbramovic, je uvedena konfiskační komisí z roku 1623. Tehdy byl Mikuláš mladší Dvořecký z Olbramovic za účast ve stavovském povstání z let 1618 - 1620

pokutován ztrátou poloviny majetku. Domněle jeho statky Myslkovice a Roudné byly v roce 1622 dány zástavně do užívání městu Soběslav. Zřejmě na základě oprávněné stížnosti Anežky z Hodic na omylné rozhodnutí konfiskační komise jí byly uvedené statky vráceny. Ta je po bezdětné smrti Mikuláše mladšího postoupila jeho sestře Lidmile Dvořecké z Olbramovic. V roce 1646 dědila Myslkovice Lidmilina neteř Johanka, dcera Lidmilina bratra Bedřicha Dvořeckého z Olbramovic. Johančiným druhým manželem byl Oldřich Jan Malovec z Malovic. Její syn Vilém Oldřich Malovec dědil Myslkovice a Roudné, ale v roce 1666 vše prodal Janovi Alešovi Koňasovi z Vydří, držiteli statku Budislav. Koňas zřejmě nebyl dobrým hospodářem a zadlužený statek byl v roce 1704 úředně prodán ve prospěch nezletilého sirotka Františka Antonína Koňase. Kupující se stala Anna Františka z Přestavlk, vdova po Janovi Alešovi, která zřejmě nebyla schopná dostát finančním závazkům a tak byly statky Myslkovice a Roudné v roce 1706 znovu úředně prodávány. Majiteli se stali manželé František Leopold Voračický z Paběnic (+ 1737) a Eleonora Renáta hraběnka Paradies de Lassaga (+ 1710). Ti v roce 1710 získali i zbývající části Myslkovic. Za nich byla tvrz v Myslkovicích přestavěna na zámek. Když v roce 1725 prodával Voračický zmíněné statky Janu Petrovi rytíři Augustimu, tak je uváděna „vrchnostenská rezidence“, pivovar, tři poplužní dvory (jeden z nich v Sedlečku) a tři vsi (Myslkovice, Sedlečko a Roudné).

Augusti se však nabytého statku rychle zbavil a v roce 1727 ho prodal Janovi Václavovi Oktaviánovi hraběti Vchynskému z Vchynic na Prčicích a Nadějkově (+ 1733). Jeho jediná dcera Marie Anna (+ 1737) byla vdaná za Františka Karla hraběte Vratislava z Mitrovic na Šonvaldě a Kolodějích (+ 1759). Po tchýni dědil Myslkovice a Roudné. Jeden z jeho synů Jan Rudolf (+ 1795) dědil po otci Koloděje, Myslkovice a Roudné Jan Rudolf, ačkoliv byl dvakrát ženatý, neměl dědice. Dědil po něm syn staršího bratra Karla František Ludvík Vratislav z Mitrovic (+ 1802). Ten prodal Myslkovice v posledním roce svého života Josefovi rytíři Wiederspergovi z Wiederspergu. Wiederspergova manželka Marie Františka z Ehrenfelsu odkoupila v roce 1829 celý statek a stala se jeho majitelkou. Když v roce 1831 vdala svou dceru Antonii za kupce z Českých Budějovic Tomáše Neveklovského, připadl statek Myslkovice - Roudné jemu. Ten však brzo zemřel a Antonie roz. Wiederspergová se ujala statku. Za ní byla ukončena patrimoniální (vrchnostenská) správa a ta nahrazena správou státní zřízením okresních úřadů a obecních samospráv. Hospodářství s poplužními dvory, většina pozemků, zámek zůstaly dřívější majitelce panství. V roce 1860 vše prodala svému švagrovi Janovi Mayerovi a týž v roce 1877 vše prodal Eugenovi hraběti Vratislavovi z Mitrovic.

